

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE FAVORIETE SCHOONZOOM

Een blijspel in twee bedrijven

door

John Vermeulen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2001

Nr. 2375

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE FAVORIETE SCHOONZOON* op te voeren moet de naam van auteur *JOHN VERMEULEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1997/0220/011
ISBN 978-90-385-04834

© 1997 Toneelfonds J. Janssens/John Vermeulen erven
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames - 4 heren)

ALEX Bel : veertiger, ligt nogal onder de plak van zijn vrouw.

MITJE BEL : Veertiger, echtgenote van Alex, verstopt haar gevoelens achter een grote mond.

ANNA BEL : Twintiger, oudste dochter, kan moeilijk beslissingen nemen.

FANNY BEL : Jongste dochter, moderne tiener.

JOSKE : Eerste kandidaat schoonzoon, schijnbaar sullig, houdt er heel conservatieve principes op na maar is voor verbetering vatbaar. Sloom en onverstoort.

FILIP : Tweede kandidaat, piekfijne knaap, lijkt de ideale schoonzoon maar is dat wel zo?

OMA : Moeder van Mitje, overtuigde feministe die haar mening over mannen onder stoelen noch banken stopt.

BOELET : Commissaris van politie. (kleine rol in tweede bedrijf)

1880

DECOR

Speelt geheel in één decor waarbij geen ongewone voorzieningen nodig zijn, behalve een achter een schilderijtje verborgen safe. Voor het tweede bedrijf zijn er twee pistolen nodig waarvan er een een losse flodder kan afvuren.

Moderne woonkamer met tafel voor zes, salon met bank en fauteuils, enz. In het midden van de fond een deur met glas, uitgevend op een halletje. Links en rechts achter gewone deuren. Intercom, draadloze telefoon en een werkende stereo.

E E R S T E B E D R I J F

(Fanny zit aan de tafel, gezicht naar de zaal, bezig met huiswerk. Gekleed in de meest dwaze hedendaagse tienerkieren (pet achterstevoren op hoofd, felgekleurde Bermuda short en T-shirt). Ze heeft een koptelefoon op. Het publiek hoort de muziek niet. Fanny maakt (de ogen op het huiswerk gericht) ritmische, kronkelige bewegingen, stoot indianenkreten uit, enz. Alex op langs middendeur, staat enkele tellen verbaasd naar het gedoe van zijn dochter te staren, loopt naar stereo, duwt een paar keer op de schakelaar, er gebeurt niets)

FANNY : *(zingt)* Hèèèè macarena! *(ze heeft haar eigen cd- speler op de tafel liggen)*

(Alex naar tafel, schakelt met een kordate beweging cd- speler uit)

(schrikt op, doet koptelefoon af) Wat doe je nu weer?

ALEX : Hoe kun je nu in godsnaam op die manier je huiswerk maken?

FANNY : Als het stil is kan ik niet denken, dan hoor ik van alles.

ALEX : En waarom maak je je huiswerk niet in je kamer?

FANNY : Omdat Anna het weer verschrikkelijk zitten heeft. Wanneer gaat die nu eindelijk eens een keer trouwen? Straks is ze helemaal uitgedroogd, en dan is het te laat.

ALEX : Fanny, alsjeblieft zeg! En daarbij, je zuster is nog maar drieëntwintig.

FANNY : Nog MAAR vierentwintig? Mama was al voor de tweede keer zwanger toen ze zo oud was.

ALEX : Dat waren andere tijden.

FANNY : Jaja, de pré-pil historie.

ALEX : Maar hoor nu toch eens wat een brutaal spook jij aan het worden bent!

FANNY : Dat komt door die stilte, daar word ik zenuwachtig van. Moet je nog wat zeggen? Anders zet ik de muziek weer aan. *(zet koptelefoon op)*

(Alex maakt wuivend gebaar, gaat op bank zitten, pakt krant. Fanny begint weer ritmisch te kronkelen. Anna op langs deur links, in badjas, haar in pieken, loopt een appel te eten, ploft neer in fauteuil)

ALEX : Heb jij mijn oudste dochter niet gezien?

ANNA : *(gemelijk)* Gaan we weer geestig doen?

ALEX : Heb je nu alweer ambras gehad met Joske?

ANNA : Met wie?

ALEX : *(zuchtend)* Aiaiaiai...

ANNA : 't Is allemaal jouw schuld!

ALEX : Natuurlijk, waar heb je anders je vader voor?

ANNA : Papa, ik wéét dat jij Joske niet moet hebben. En dat drukt zwaar op onze relatie.

ALEX : Wáár drukt dat op?

FANNY : *(zingt)* Héééé macarena!

ANNA : Ziek word ik van dat jong daar!

ALEX : Het zou beter zijn als jij ook eens een keer wat vrolijker werd.

ANNA : Papa, wat héb jij eigenlijk tegen Joske?

ALEX : *(kijkt op horloge)* Heb je een half uurtje?

ANNA : Hij is een toffe jongen, hij is plezant...

ALEX : Daarom dat jij zoveel lacht tegenwoordig!

ANNA : Hij is gevoelig...

ALEX : Ja, en hij plast zelfs niet op het tapijt.

ANNA : Jij geeft Joske gewoon geen kans.

ALEX : Ik dacht dat je zo verschrikkelijk kwaad was op hem?

ANNA : Dat zijn mijn zaken.

ALEX : Ach ja, 't zal allemaal wel m'n eigen schuld wezen. Ik wou ook met alle geweld twee dochters. Daar heb je niet zoveel last mee, dacht ik.

ANNA : Alsof je dat maar voor het kiezen zou hebben.

ALEX : Daar bestaat een truc voor: Alleen maar vrijen als je verschrikkelijk chagrijnig bent.

ANNA : *(afkerig gezicht)* Vrijen? Jij en mama?

ALEX : Ja, wij waren progressief, we hadden de ooievaar al afgeschaft.

FANNY : (*rukt haastig koptelefoon af*) Sprak daar iemand over vrijen?

ALEX : Voorzichtig voor je oren, zet maar gauw dat ding weer op!

FANNY : (*schokschoudert, zet koptelefoon op*)

ALEX : (*tegen Anna*) Als Joske zo leuk en grappig en gevoelig is, hoe komt het dan dat jullie zo dikwijls ruzie maken?

ANNA : Wij maken niet dikwijls ruzie.

ALEX : Nee, deze keer was het bijna een hele week geleden.

ANNA : Ach, jij snapt daar allemaal niks van. (*springt overeind, beent naar deur rechts*)

Als hij zou bellen dan ben ik er niet, ik ga vanavond met iemand anders uit. (*af*)

MITJE : (*op langs deur rechts, kijkt Anna even na voor ze de kamer in komt*) Is het weer zo ver?

FANNY : (*zingt*) Héééé macarena!

ALEX : Ik weet niet wat dat is met die snotapen tegenwoordig. In onze tijd konden we niet gauw genoeg getrouwd en het huis uit zijn, maar nu kun je ze nog met geen bulldozer buiten krijgen.

MITJE : (*staat naar Fanny te kijken*) Vroeger werden we buiten geklopt, maar dat mag nu niet meer.

ALEX : Ja, spijtig hè? Nu, eerlijk gezegd... ik zou zelf ook niet met Joske getrouwd willen zijn.

MITJE : Nee, dat kan ik me voorstellen. Ik heb hem trouwens ook nog niet verliefd naar jou zien kijken.

ALEX : Als vrouw, bedoel ik, als ik een vrouw zou zijn.

FANNY : (*zingt*) Héééé macarena!

ALEX : Da's een plaatje zonder einde zeker?

MITJE : Zeg bolletje, als jij een vrouw zou zijn, wat voor een man zou je dan willen?

ALEX : Wat is dat nu weer voor een vraag?

MITJE : Antwoord er gewoon op. Wat voor een type zou het moeten zijn?

ALEX : (*schokschoudert*) Zo een als ik, denk ik.

MITJE : Hoe lang is het al geleden dat jij nog in de spiegel gekeken hebt?

ALEX : Ik zou ieder geval niet zo'n sufferd willen hebben als Joske!

MITJE : (*pakt een papier van Fanny van de tafel, kijkt ernaar*) Joske doet me sterk aan jou denken toen je ook nog zo jong was.

ALEX : Mitje, Joske is een regelrechte holbewoner!

MITJE : Dat bedoel ik nu net.

ALEX : *(smijt met geïrriteerde beweging toegevouwen krant op salontafeltje)* Wat zijn we weer lief vandaag! Is dat chagrijn van je oudste dochter misschien besmettelijk?

MITJE : Ach bolletje, misschien hebben zij en ik wel allebei onbevredigde behoeften?

ALEX : Onbevredigde behoeften? Gezond verstand, ja, dáár hebben jullie behoefte aan!
(gooit benen over elkaar, trommelt met uitgestrekte armen op rugleuning van bank) Mij vergelijken met die onnozele sloddervos!

MITJE : Echt waar, jij was vroeger geen haar beter. Dat je tegenwoordig min of meer normaal bent heb je alleen maar aan mij te danken.

FANNY : *(zingt)* Héééé macarena!

ALEX : Ik herinner me nochtans dat jouw ouders mij met open armen ontvingen!

MITJE : Ik had ze wijsgemaakt dat jouw vader stinkend rijk was maar dat jij dat voor iedereen verborgen moest houden omwille van de belastingen.

ALEX : Ja, dat zal wel!

MITJE : Echt waar. Ze geloofden het wel niet, maar ze namen het zekere voor het onzekere. Ze zijn er lang ziek van geweest.

ALEX : Waarom ben je dan eigenlijk met mij getrouwd?

MITJE : Om thuis weg te zijn, en omdat ik dacht dat ik wel wat van je zou kunnen maken.

ALEX : Praat je nu serieus of ben je mij maar wat aan 't pesten?

MITJE : Ik probeer jou alleen maar duidelijk te maken dat jij vroeger ook zo'n Joske was.

(de voordeurbel gaat)

Daar zullen we hem hebben. Doe jij maar even open bolletje, dan ga ik alvast koffie maken. *(af langs deur links)*

ALEX : *(gaat intercom opnemen)* Hallo?... Wie?... En wie mag Filip de Graaf dan wel wezen?... O ja, kom er maar in. *(roept)* Mitje? 't Is Joske niet, 't is een andere.
(gaat middendeur opendoen voor Filip die er van links aan komt) Kom erin, kom erin.

FILIP : *(mooi in het pak, druipt van de charme)* U bent meneer Bel, neem ik aan? Alexander Bel?

ALEX : *(laat Filip passeren, sluit deur achter hem, kijkt met zichtbaar welgevallen naar Filip)* Ze zeggen gewoonlijk Alex, ik heb nog geen enkele uitvinding gedaan.

FILIP : Ik kom voor uw dochter, Anna.

ALEX : Ga zitten, ga zitten. Een borrel?

FILIP : *(gaat elegant op bank zitten)* Nee dank u, ik drink niet. *(Kijkt geïnteresseerd in het rond)* U woont hier heel behoorlijk, moet ik zeggen.

ALEX : *(in zijn nopjes)* Ach zo, je drinkt niet. Heel verstandig, heel verstandig. Mijn vrouw, Mitje Bel, komt zo met koffie. *(gaat in fauteuil zitten)* Ja, dit huis is inderdaad de moeite waard. Het heeft me een bom geld gekost ook. En waar heb jij Anna ontmoet, als ik vragen mag?

FILIP : Op een quiz avond waar ik heel toevallig aan deelnam.

ALEX : Ach zo, een quiz avond. Allemaal mensen die veel weten, da's mooi.

FILIP : Ik moet zeggen dat uw dochter hersenen voor twee heeft.

ALEX : Ja, daarom heeft ze een vriend ZONDER hersenen.

FILIP : Een vriend?

ALEX : Als je 't zo noemen wil, ja. Niks bijzonders, zo'n onnozel mannetje waar ze wel eens een keer mee uitgaat.

FILIP : Daar heeft uw dochter me nog niets over verteld. Maar ja, we kennen elkaar nog niet zo lang.

ALEX : Enne... wat doet Filip zoal voor de kost?

FILIP : Euh... ik werk op het tekenbureau van mijn vader, ik ben architect. Dat ben ik ja, architect.

ALEX : *(steeds meer in zijn nopjes, dit is duidelijk dé gedroomde schoonzoon)* Ach zo, Filip is architect, op het bureau van zijn vader. *(roept vrolijk)* Mitje, is de koffie nog niet klaar? En breng maar gelijk wat koekjes mee voor Filip. *(tegen Filip)* En je hebt nog geen vaste vriendin of zo?

FILIP : Door mijn studies en al dat werk heb ik daar nog geen tijd voor gehad.

ALEX : Studies en al dat werk, hè? *(roept)* Mitje! Koffie! Fanny, ga jij je zus halen. *(Fanny reageert niet, Alex staat met een snelle beweging op, trekt koptelefoon aan één kant van Fannys hoofd, roept)* Je zus halen, nu!

FANNY : *(schrikt zich te pletter, krijgt Filip in de gaten)* Wat doet die Chippendale hier?

ALEX : *(hard fluisterend)* Dat wordt uw schoonbroer. Vooruit, ga Anna halen, en zeg haar dat ze zich wast! *(met brede glimlach weer naar fauteuil)*

(Fanny naar deur rechts, naar Filip starend zodat ze struikelt en haast valt, af)

Da's mijn jongste dochter, daar moet je niet te veel op letten. Ze is nog niet gewend aan de lengte van haar benen.

FILIP : U heeft charmante kinderen, meneer Bel.

ALEX : Ja, ze aarden allebei naar mij.

(Mitje op langs deur links, dienblad met koffiespullen. Filip staat hoffelijk op.)

Dit is Filip de Graaf, de nieuwe vriend van Anna.

FILIP : Nu ja, nieuwe vriend, dit is pas ons eerste echte afspraakje.

ALEX : Maakt niks uit jong, je moet het goed spelen, ik zal je wel een paar tips geven.

MITJE : *(zet koffiespullen op salontafel, geeft daarna Filip een hand)* Mitje Bel.

FILIP : Bent u heus de moeder van Anna? Op het eerste gezicht dacht ik dat u haar zuster...

MITJE : *(afwerend gebaar)* Laat dat geslijm maar aan ouwe venten over! Melk en suiker?

FILIP : Zwart graag, ik wil geen buikje kweken.

MITJE : *(tegen Alex)* Jij vier klontjes zeker bolletje? *(bedient iedereen)*

ALEX : Filip is architect, hij werkt in de zaak van zijn vader.

MITJE : Een architect? Daar heb ik slechte herinneringen aan, toen wij ons huis hier bouwden...

ALEX : *(haastig)* Toen hadden wij een slechte architect, jammer dat we Filip toen nog niet kenden. *(blik op horloge)* Waar blijft die Anna nu toch?

MITJE : Die is waarschijnlijk haar oorlogskleuren aan het opschilderen. Gaan jullie naar de bioscoop?

FILIP : Als Anna het goed vindt wou ik met haar naar een concert.

MITJE : Ho maar, een concert! De Rolling Stones of zo?

FILIP : Nee, ik heb kaarten voor het Londens Filharmonisch orkest.

ALEX : *(in zijn nopjes)* Hoorde je dat, Mitje? Filip houdt van KLASSIEKE muziek.

MITJE : *(ironisch)* Daar zal Anna vast blij om zijn.

ANNA : *(op langs deur rechts, uitdagend opgedirkt, super korte rok, heupwiegend tot bij de anderen)* Dag Filip, nog veel gequitz de laatste tijd?

ALEX : Zeg, je hebt je rok te hoog optrokken, is dat niet ongemakkelijk?

FILIP : *(staat op, geeft Anna vormelijk een hand)* Ik heb te veel werk gehad voor spelletjes. Eigenlijk moest ik vanavond ook werken, maar ja, in het leven moet je af en toe prioriteiten kunnen stellen.

ALEX : *(stoot Mitje vergenoegd aan, fluistertoon)* Hoorde je dat? Prioriteiten!

ANNA : Zullen we dan maar gaan?

FILIP : Hoe laat moet ik uw dochter thuisbrengen, meneer Bel?

ALEX : Ach dat heeft geen belang, zo'n concert kan wel eens langer duren, met al die bisnummers en zo. En daarna moet je toch nog rustig wat kunnen gaan drinken en wat praten en wat weet ik allemaal. Een nacht is zo voorbij.

ANNA : *(verbaasd)* En met Joske moet ik van jou altijd zo vroeg...

ALEX : *(haastig)* Maak nu maar dat je wegkomt voor je te laat bent. *(werkt het koppel naar middendeur)* Wacht even, had je nog geld nodig? *(naar schilderijtje waar safe achter zit, verwijdert schilderij, maakt safe open, pakt er wat geld uit dat hij discreet in Anna's hand stopt)*

FILIP : Vindt u dat niet gevaarlijk meneer Bel, zoveel geld in huis hebben?

ANNA : Da's alleen maar geld dat nog naar de wasserij moet, zegt papa altijd. Doei. *(af)*

FILIP : *(vertrouwelijke toon)* Ja, de banken zijn tegenwoordig niet goed meer te vertrouwen hè, meneer Bel? Nu, maak u maar geen zorgen, ik zorg wel voor de rekeningen. En Anna zal niet later thuis zijn dan nodig.

ALEX : Doe maar op je gemak, jongen, doe maar op je gemak. Amuseer jullie! *(mee af met het koppel, verdwijnen samen naar links)*

(Mitje gaat hoofdschuddend zacht muziekje opzetten)

(op langs deur achter midden, wrijft zich in de handen, is in zijn nopjes) Hij rijdt met een BMW! *(hangt schilderij weer op haar plaats)*

MITJE : Die zal wel van papa wezen.

ALEX : *(gaat stereo afzetten)* Anna de Graaf-Bel, hoe klinkt dat?

MITJE : Als het einde van de eerste ronde.

ALEX : Waarom doe je nu zo zuur? Was dat nu geen prachjongen? Zo vind je er tegenwoordig geen vijf meer in de hele stad! En hij heeft nog een baan ook!

MITJE : Ja bolletje, en zijn haar was zelfs gekamd.

ALEX : Precies! Ik bedoel maar... *(zwijgt, kijkt Mitje fronsend aan)* Vertel me nu niet dat je liever die halve gare hebt!

MITJE : Die Filip van jou is me een beetje té glad. Dat zou wel eens een wolf in schaapsvacht kunnen zijn.

ALEX : Liever een wolf dan een varken!

(de voordeurbel gaat)

Daar zullen we dat krulstaartje hebben zeker? *(naar intercom)* Hallo?... Anna is niet thuis, ze is uit met iemand die een job heeft.

MITJE : *(boos)* Alex, doe niet zo stom!

ALEX : *(berustend)* Kom maar binnen. *(gaat zitten, pakt krant)* Ik verheug me al op een hoogstaande conversatie.

(Joske verschijnt achter deur midden, ruiker bloemen in de hand, probeert onhandig deur in verkeerde richting te openen, hij heeft een verband om zijn hoofd)

Karel Kluts, Guust Flater en Frank Spencer in één persoon verenigd.

MITJE : Hou je manieren, jij! *(gaat deur openen)* Dag Joske, wat lief van je om bloemen voor me mee te brengen!

JOSKE : Die waren voor Anna. *(komt houterig de kamer in)* We hebben ruzie gehad en ik wou het goed maken. Dag meneer Bel. *(gaat Alex hand geven, daarbij onhandig de ruiker van de ene hand naar de andere verplaatsend)*

MITJE : Zal ik ze maar in water zetten? Zeg, wat is er met je hoofd gebeurd? *(pakt bloemen aan)*

ALEX : *(grijnzend)* Je merkt er niets van, maar ze hebben zijn hersenen geamputeerd.

JOSKE : Mijn broer leert voor verpleger en ik ben zijn proefkonijn om verbanden aan te leggen.

MITJE : En moet je daar dan mee blijven rondlopen?

JOSKE : Ja, om te kijken of het goed blijft zitten. Waar is Anna?

ALEX : Dat zei ik toch al? Ze is uit met iemand die...

MITJE : *(dreigend)* Alex!

ALEX : *(maakt afwerend gebaar maar zwijgt)*

MITJE : Ga zitten, jongen, terwijl ik je bloemen in water ga zetten. *(af langs deur links)*

(Joske wil zich naast Alex zetten, Alex kijkt hem dreigend aan, Joske verandert van gedachte en gaat in fauteuil zitten, staart zwijgend voor zich uit)

ALEX : Zeg Karel...

JOSKE : Ik heet Joske, meneer Bel.

ALEX : Joske? Ik dacht dat je Guust heette. Maar goed, wat ik vragen wou... Wat voor plannen heb jij eigenlijk met mijn dochter?

JOSKE : Plannen?

ALEX : Plannen, ja. Je zult toch wel enig idee hebben wat je met haar wil doen?

JOSKE : *(trekt verheerlijkt gezicht maar kijkt snel weer ernstig als hij blik van Alex opvangt)* Nu ja, gewoon... trouwen, kinderen...

ALEX : Kinderen, hè? En hoeveel zoal?

JOSKE : Minstens vijf.

ALEX : Minstens vijf. En wie gaat daar voor zorgen?

JOSKE : Anna natuurlijk, daar is ze toch een vrouw voor?

ALEX : Heb je er al eens bij stilgestaan dat die vrouw misschien liever iets helemaal anders zou doen dan de hele dag met jouw blerende kinderen rondzeulen?

JOSKE : Waarom?

ALEX : Heb jij ooit al eens van het woord 'emancipatie' gehoord?

JOSKE : Ja, maar dat vind ik allemaal flauwekul.

ALEX : *(roept)* Mitje, kom luisteren, je mist wat!

JOSKE : De plaats van de vrouw is in de keuken en bij de kinderen.

ALEX : Heb je inmiddels al werk gevonden?

JOSKE : Dat is niet nodig, ik krijg steungeld. En hoe meer kinderen je hebt, hoe meer geld je krijgt.

ALEX : *(roept)* Mitje! Waar zit je nu? *(tegen Joske)* Vijf kinderen, hè? Jij hebt zeker nog nooit in de file gestaan?

JOSKE : Jawel, gisteren nog.

ALEX : Wel, stel dat er hier, om gemakkelijk te rekenen, een miljoen auto's rondrijdt. Kun je volgen?

JOSKE : *(knikt)* Een miljoen auto's.

ALEX : Stel dat al die chauffeurs fokstieren zijn zoals jij, die allemaal vijf kinderen willen. Dan rijden er hier over achttien jaar VIJF miljoen auto's rond! Heb je daar al eens aan gedacht?

JOSKE : Mijn kinderen zijn milieubewust, die rijden met de fiets.

ALEX : *(windt zich op)* Milieubewust? Heb je er al bij stilgestaan hoeveel ton afval vijf mensen produceren in hun hele leven? Ben je al eens naar het strand geweest op een warme dag? Wat zou je ervan vinden om daar in vijf lagen op elkaar te liggen?

JOSKE : Dat zou heel vervelend zijn voor de ondersten.

ALEX : Ja, want die worden dan niet bruin zeker? Ben jij nu echt zo onnozel of doe je maar alsof?

MITJE : *(op langs deur links achter met bloemen in vaas, zet vaas op kast, schikt de bloemen nog een beetje)* Je bent vergeten er een kaartje aan te hangen.

ALEX : Ja, zet er maar op: van Jack Rabbit, of van Bugs Bunny, of gewoon van Piet konijn. *(tegen Joske)* Nu, vertel mijn vrouw eens een keer wat jij vindt van een vrouw met een eigen carrière.

JOSKE : Euh... ik vind dat ongepast.

(Mitje draait zich langzaam om, dreigende blik. Alex verkneukelt zich om de komende dingen.)

MITJE : Ongepast, Joske?

JOSKE : Een vrouw moet het huishouden doen en voor de kinderen zorgen. Ik wil dat het eten op de tafel staat wanneer ik thuis kom.

MITJE : Om te koken hoef je geen universiteit gedaan te hebben, dat kan zelfs een kluchtzanger als jij!

JOSKE : Natuurlijk, als het moeilijk was zouden we het niet door de vrouwen laten doen.

ALEX : (*vrolijk*) Héééé macarena!

MITJE : (*gaat wijdbeens voor Joske staan, handen in de zij*) Nu moet jij eens een keer goed luisteren, jij halfgare mannelijke chauvinist met het kinderdons nog op je kin! Nog één zulke stomme opmerking en ik geef je zo'n harde trap onder je kont dat je gelijk naar de vorige eeuw terugvliegt, daar waar macho varkens zoals jij thuishoren!

JOSKE : (*wordt klein*) Heb ik iets verkeerd gezegd, mevrouw Bel?

MITJE : Heeft je broer de verpleger al geleerd hoe je een blauw oog moet verzorgen? (*De voordeurbel gaat. Mitje wendt zich met een ruk af, beent naar intercom*)

JOSKE : (*komt overeind, fatsoeneert zijn kleren*) Vrouwen kunnen zich toch druk maken om de stomste dingen, hé?

MITJE : (*intercom opnemend*) Ja, en dan trouwen ze er nog mee ook! Hallo?... (*tegen Joske*) 't Is de buurman, hij had graag dat je dat wrak van voor zijn garage zou wegzetten voor dat de waarde van zijn huis omlaag gaat.

JOSKE : (*staat op*) Soms zou je zeggen dat de mensen iets hebben tegen mij. (*af langs middendeur, af naar links*)

MITJE : Hij is precies dezelfde als jij, toen je nog jong was.

ALEX : Alsjeblieft zeg!

MITJE : Herinner je onze eerste ruzie nog, daags na onze huwelijksreis? Je kwam thuis van je werk en je vroeg: Wat eten we vandaag?

ALEX : (*onwillig*) Dat ben ik al lang vergeten.

MITJE : Ik antwoordde: Ik weet het niet, wat ga je klaarmaken? (*grijnzend*) Ik zie nog altijd je gezicht voor me.

ALEX : Geef toe, ik heb sindsdien behoorlijk leren koken.

MITJE : Natuurlijk, en Joske zal het ook nog wel leren. Dat en vele andere dingen die van hem een bruikbare man moeten maken.

ALEX : Ik vind dat Anna wat beters waard is.

MITJE : Een man is als een kind, je moet ze naar je hand kunnen zetten. En met een slijmerd als die Filip van jou zou dat vast niet lukken.

ALEX : Wat heb jij toch tegen beschaafde mensen?

MITJE : Als ik van beschaafde mensen hield zou ik niet met jou getrouwd zijn.

ALEX : En ik ben met jou getrouwd omdat ik je zo aardig vond.

MITJE : Bovendien: beschaafde mensen? Laat me niet lachen! Waar wou die Filip zogezegd naar toe met Anna? Naar een concert? Ik wed dat ze recht naar een hotel gereden zijn!

ALEX : Zoiets doet mijn dochter niet.

MITJE : Nee, die hebben ze dichtgeplakt.

FANNY : *(op langs deur rechts achter)* Mag ik naar "Familie" kijken op de tv?

ALEX : Daar ben je toch al veel te oud voor?

FANNY : Ja, maar daar hoeft je niet bij na te denken. Mag ik?

ALEX : Geen tv, we zijn aan het praten.

FANNY : Krijg ik dan geld om een pizza te halen?

JOSKE : *(op langs middendeur)* Mijn auto wil niet starten, kan er iemand komen duwen?

FANNY : Zeg, waarom draag jij een tulband?

ALEX : Om zijn hoofd warm te houden, hij is aan 't proberen hersenen te kweken.

FANNY : Als je mij een pizza betaalt zal ik sturen terwijl jij duwt.

JOSKE : Sturen is niets voor vrouwen.

FANNY : *(wijdbeens, handen in de zij net als haar moeder eerder)* Zal ik jou eens wat vertellen, stuk verdriet? Als er alleen nog maar vrouwen op de weg waren zouden er tachtig procent minder ongevallen gebeuren!

JOSKE : Natuurlijk, omdat iedereen de hele tijd stil zou staan om te kletsen of om naar de winkels te kijken.

FANNY : *(tegen Alex)* Pa, heb jij die grote houten hamer nog?

ALEX : Je mag mijn kettingzaag gebruiken.

JOSKE : Laatst stopte er vlak voor mij een vrouw voor een kruispunt om uit te stappen en om de hoek te gaan kijken of er niet iemand aankwam.

FANNY : Da's ook wel nodig zolang ze gevaarlijke gangsters als jij zomaar loslaten op de baan!

JOSKE : *(schokschoudert)* Ik zal wel iemand anders om hulp vragen. *(half af langs middendeur)*

ALEX : Wacht even, ik heb startkabels, ik zal dat wrak van jou wel even op gang helpen.

JOSKE : Zie je nu wel? Aan zoiets denkt een vrouw niet eens.

FANNY : Waarom zouden we? We vinden altijd wel een idioot om in onze plaats de handen vuil te maken.

JOSKE : Dat is het veiligste ook. Weet je wat mijn moeder onlangs deed toen we thuis een gaslek hadden? Ze zette er een emmer onder!

ALEX : *(duwt Joske naar buiten)* Zo dadelijk ga je hier iets meemaken dat veel erger is dan een gasontploffing! *(Alex duwt Joske naar links verder tot uit het gezicht, beiden af)*

FANNY : *(tegen Mitje)* Hoe is het godsmogelijk dat mijn zuster aan zo'n stuk verdriet blijft hangen?

MITJE : Dat is genetisch bepaald, kind. Daar kun je niks aan doen. *(begint koffiespullen op te ruimen)*

(de telefoon gaat)

FANNY : *(neemt telefoon op)* Met Fanny Bel, goede avond?... Oma! Hé wat een verrassing!

MITJE : *(Laat rinkelend een kop uit de handen vallen)*

FANNY : *(in telefoon)* Wat zeg je? Aan het station? Wat doe je daar? *(dekt hoorn af, praat tegen Mitje)* Hoe kan dat nu? Oma zegt dat we haar van het station zouden afhalen?

MITJE : *(verbeten)* Die stomme Alex! Geef hier dat ding. *(neemt telefoon over)* Mama? Hoe is het?... *(houdt telefoon weg van oor, het publiek hoort een onverstaanbaar geschetter)*

ALEX : *(op langs middendeur)*

FANNY : *(tegen Alex)* Oma is aan de telefoon.

ALEX : *(bevriest, draait zich om, wil wegsluipen)*

MITJE : Hé, jij daar, kom hier! *(in telefoon)* Natuurlijk is Alex jou niet opzettelijk vergeten, hij zal zich gewoon van datum vergist hebben. *(gebaart driftig naar Alex dat hij naderbij moet komen)* Hier heb je hem mama, hij zal het je zelf wel uitleggen. *(duwt Alex telefoon in de handen)*

ALEX : *(wil telefoon niet aannemen maar kan niet anders, zet een brede, geforceerde glimlach op)* Hallo, liefste schoonmama, ben je een week vroeger gekomen?

(houdt hoorn van oor weg, het publiek hoort weer dat geschetter)

MITJE : *(harde fluistertoon)* Jij zou haar afhalen van het station, waarom heb je mij niks gezegd?

ALEX : Gewoon niet meer aan gedacht. Het menselijk brein heeft de gewoonte alle pijnlijke ervaringen te verdringen.

MITJE : Het menselijk brein? Wat heeft dat met jou te maken?

ALEX : Trouwens, waarom komt ze niet gewoon op haar bezemsteel? *(in telefoon)* Hallo, ben je daar nog? Ik kom direct. *(schakelt telefoon uit, grijnst)* Ik zal met de auto van Joske gaan, dat zal ze geweldig vinden.

MITJE : Nu zijn we goed, ik heb niets in huis en de winkels zijn allemaal gesloten.

ALEX : *(naar deur midden)* We geven haar wel een stuk rauw vlees. *(af)*

FANNY : *(roept)* Breng toch gewoon een paar pizza's mee.

MITJE : Ik krijg nog wat van jouw vader.

FANNY : Ja, 't is wat met die mannen, hè?

MITJE : Ben jij eigenlijk al klaar met je huiswerk?

FANNY : Dat maakt niet veel uit, maandag krijg ik toch weer nieuw.

MITJE : Fanny, Fanny, toen ik zo oud was als jij was ik altijd de eerste van de klas.

FANNY : Ja, en je ziet wat ervan gekomen is.

JOSKE : *(op langs deur midden)* Meneer Bel heeft mijn auto in gang gekregen, maar nu is hij ermee weg.

MITJE : Hij is mijn moeder van het station gaan halen.

JOSKE : Kan jouw moeder hard duwen?

MITJE : *(wantrouwig)* Waarom?

JOSKE : Ik had geen geld om te gaan tanken, er zit geen benzine meer in mijn auto.

MITJE : Je méént het!

FANNY : Ik hoop dat papa het overleefd, want ik heb mijn zakgeld nog niet gekregen.

MITJE : En dat ongelukkige mens staat daar maar te wachten aan dat station. *(beent naar middendeur)* 't Is toch wel erg, hè? Ik zal maar zelf rijden. Ik moet hier álles zelf doen!

(de voordeurbel gaat)